

ที่ คค (ปคร) ๐๒๐๓/๒๕๖๓

กระทรวงคมนาคม
ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ข้อความเห็นชอบในการเข้าเป็นภาคีพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๙๖ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอื่นๆ อื่น ค.ศ. ๑๙๗๒

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี
 ๒. พิธีสาร ค.ศ. ๑๙๙๖ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอื่นๆ อื่น ค.ศ. ๑๙๗๒ (1996 Protocol to the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, 1972) พร้อมคำแปล
 ๓. ร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งเทขายเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล สาระสำคัญและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติฯ
 ๔. รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งเทขายเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ.
 ๕. หลักฐานการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
 ๖. สำเนาหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ด่วน ที่ กต ๐๘๐๒/๔๙๙ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๒
 ๗. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งเทขายเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ. กับพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๙๖ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอื่นๆ อื่น ค.ศ. ๑๙๗๒

ด้วยกระทรวงคมนาคมขอเสนอเรื่อง ข้อความเห็นชอบในการเข้าเป็นภาคีพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๙๖ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอื่นๆ อื่น ค.ศ. ๑๙๗๒ (1996 Protocol to the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, 1972) หรือพิธีสารลดอน ค.ศ. ๑๙๙๖ และการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งเทขายเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ. มาเพื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาโดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๔ ตามมาตรา ๔ (๒) ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชกำหนด และมาตรา ๔ (๗) เรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือที่เกี่ยวกับองค์กรระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายอนุทิน ชาญวีรภูล) กำกับบริหารราชการกระทรวงคมนาคมได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีด้วยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

/ ๑. ความเป็นมา

๑. ความเป็นมา

๑.๑ ในการประชุม Intergovernmental Conference on the Convention on Dumping of Waste at Seas ณ กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร ระหว่างวันที่ ๑๐ – ๓๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้รับรองอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอุ่นค่าในทะเล (International Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, 1972) หรือ อนุสัญญานอนดอน ค.ศ. ๑๙๗๒ โดยอนุสัญญาฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกลไกในการควบคุมการทิ้งเทลงในทะเลโดยห้ามทิ้งเทลงของเสียและวัสดุอุ่นค่าจากเรือ อากาศยาน แท่นหรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล ต่อมาเพื่อปรับปรุงอนุสัญญาฯ ให้มีความทันสมัยและเคร่งครัดมากขึ้น องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization: IMO) จึงได้จัดการประชุมรัฐภาคีและมีการรับรองพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๙๖ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเล เนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอุ่นค่าในทะเล (Protocol to the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, 1972) หรือพิธีสารลอนดอน ค.ศ. ๑๙๙๖ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๘ โดยปัจจุบันมีรัฐภาคีจำนวน ๕๓ ประเทศ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๐.๗๔ ของชาวโลก

๑.๒ ประเทศไทยโดยกรมเจ้าท่าได้เข้าร่วมโครงการภายใต้ข้อตกลงระหว่างองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO) และองค์กรความร่วมมือเพื่อการพัฒนาแห่งนอร์เวย์ (The Norwegian Agency for Development Cooperation: NORAD) หรือ IMO/NORAD Project เพื่อให้ความช่วยเหลือประเทศไทยสมาชิกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการเตรียมการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลของ IMO และได้กำหนดให้พิธีสาร ค.ศ. ๑๙๙๖ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศไทยว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทิ้งสัดส่วนหรือใช้และสัดส่วนอย่างอื่น ค.ศ. ๑๙๗๒ หรือพิธีสารลงดอน ค.ศ. ๑๙๙๖ เป็นอนุสัญญาภายใต้โครงการฯ ของประเทศไทย โดยปัจจุบันโครงการใช้ชื่อว่า Marine Environment Protection of Southeast Asian Seas (MEPSEAS) Project มีระยะเวลาดำเนินการ ๕ ปี (๒๕๕๑ – ๒๕๕๕)

๑.๓ กรมเจ้าท่าได้ว่าจ้างคณานิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทำการศึกษาการเข้าร่วมเป็นภาคีพิธีสารcolonตอน ค.ศ. ๑๙๕๖ รวมทั้งตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของกฎหมายภายในของประเทศไทย จากการศึกษาได้ข้อสรุปว่า ประเทศไทยควรเข้าเป็นภาคีพิธีสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ (UNCLOS 1982) ข้อ ๒๑๐ ซึ่งระบุให้รัฐภาคีออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด และควบคุมภาระของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากการทิ้งเทและเป็นการยกระดับกฎหมายภายในของประเทศไทยในเรื่องการทิ้งเทลงทะเลให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ และในการอนุรักษ์การพิธีสารนั้นควรออกเป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้สามารถรองรับพันธกรณีตามที่พิธีสารฯ กำหนดได้ครบถ้วน

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการพัฒนาศรีราชา

การเข้าเป็นภาคพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๕๖ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศไทยด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทึ่งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอย่างอื่น ค.ศ. ๑๙๗๒ และการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทึ่งเทข่องสีัยหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ. เข้าช้ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติการว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒) ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชกำหนด และมาตรา ๔ (๗) เรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือที่เกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศที่มีผลออกพันธุ์ในประเทศไทย

โดยเรื่องดังกล่าว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรและภัยคุกคามภาพชีวิต โดยเป็นการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นทันสมัย ความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศไทยยังบูรณาการในเชิงประสานพลัด เรื่อง สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคตะวันออก และความเป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ (เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี)

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

การเข้าเป็นภาคีพิธีสารลดอน ค.ศ. ๑๙๕๖ เป็นการดำเนินการภายใต้โครงการ IMO/NORAD ซึ่งให้การสนับสนุนและช่วยเหลือประเทศไทยเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าเป็นภาคีพิธีสารฯ มีกรอบระยะเวลาที่จำกัดและประเทศไทยต้องรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินการตามแผนงานให้โครงการ IMO/NORAD ทราบเป็นประจำทุกปีเพื่อรับความช่วยเหลือในการเตรียมการเข้าเป็นภาคีและการปฏิบัติตามข้อกำหนดของพิธีสารฯ ให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาของโครงการฯ จึงเห็นสมควรนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีโดยด่วนต่อไป

๔. สาระสำคัญ

๔.๑ การเข้าเป็นภาคีพิธีสารถอนดอน ค.ศ. ๑๙๙๖

พิธีสารลอนดอน ค.ศ. ๑๙๙๖ มีหลักการสำคัญคือ การท้าทึงของเสียงและวัสดุอื่น ลงในทะเล เว้นแต่ได้รับอนุญาตหรือเข้าข้อยกเว้นตามพิธีสารฯ โดยกำหนดหน้าที่และให้อำนาจจัดทำในการควบคุม และกำกับดูแลกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการทิ้งของเสียงหรือวัสดุอื่นลงในทะเลซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นสาเหตุให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม โดยกำหนดระบบการอนุญาต และระบบการประเมินการทิ้งเทวสุดุลังทะเล เพื่อตัดและกิจกรรมการทิ้งของเสียงหรือวัสดุอื่นในทะเล รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

ສາරະສຳຄັນຂອງພິບປີສາຮລອນດອນ ຄ.ສ. ၈၅၂

(๑) ขอบเขตการใช้บังคับ

(๑.๗) กำหนดให้มีผลใช้บังคับบริเวณทະເລອານາເຊີຕ ເຫດເສດຖະກິບຈຳເພັະ ແລະ ເຫດໄທລ່ວງປົວ ຍັກເວັນບຣີເວັນນ້າງນ້າງໄຍໃນ ອຳຢ່າງໄຮກ້ຕາມ ຮັບຮູກຄີຈະພິຈາລະນາການໃຫ້ບັນດາທະບຽນຢູ່ຕີໃນພິທີສາຮ ກັບການທີ່ເຫັນທີ່ແຫຼ່ງທີ່ແຫຼ່ງໃຫ້ເວັນນ້າງນ້າງໄຍໃນ ທີ່ຮູ້ອ່ານອຸນ່ມາຕາມການທາງກຽມມາຍເອີນທີ່ມີ ປະສິດທິພາບ ເພື່ອຄວບຄມການທີ່ເຫັນເສີຍຮູ້ວ່າສົດອ່າຍ່າງເອີນຢ່າງຈົງໃຈລົງທະເລໃນເຫດນ້າງນ້າງໄຍໃນກີດີ

(๑.๒) กิจกรรมที่ต้องมีการขออนุญาตก่อนทั้ง เด ได้แก่ ๑) การทิ้งเทหงของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล ๒) การเก็บวัสดุต่าง ๆ ได้ท่าเรือหรือดินใต้ผิวน้ำในทะเล ๓) การห้าม曳วางวัสดุทุกชนิดและทุกประเภทในทะเล

(๑.๓) การทิ้งเทชของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล และการเก็บวัสดุต่าง ๆ ให้ทะเล
หรือดินได้ผิดติดในทะเลจะต้องเป็นการทิ้งเทหหรือเก็บวัสดุจาก (๑) เรือหรืออากาศยาน ซึ่งไม่รวมถึงเรือและ
อากาศยานที่ได้รับความคุ้มกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ (๒) แท่นขุดเจาะ (๓) สิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล

(๗) กำหนดให้ของเสียหรือวัสดุอื่นที่สามารถทิ้งเทลงทะเลได้จะต้องได้รับอนุญาต ก่อนทำการทิ้งเท จำนวน ๘ ประเภท ได้แก่ ๑) วัสดุที่ขุดลอก ๒) กากดองน้ำเสีย ๓) ของเสียจากอุตสาหกรรม ประมงและวัสดุจากการปฏิบัติการอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ ๔) เรือ แท่นขุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มีมนุษย์ สร้างขึ้นในทะเล ๕) วัสดุทางธรรมนิวัตยา อนินทรีย์สารที่มีความเสื่อม ๖) วัสดุอินทรีย์จากธรรมชาติ ๗) วัตถุขนาดใหญ่ ๘) กระเสาร์บนไดออกไซด์ ทั้งนี้ วัสดุทั้ง ๘ ประเภทข้างต้นจะต้องได้รับการอนุญาตก่อนทำการทิ้งเทโดย หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐภาคีกำหนด

(๓) รัฐภาคีต้องกำหนดหลักเกณฑ์ที่จะใช้ประกอบการพิจารณาประเมินการทึ้งเท
ได้แก่ ๑) การป้องกันการเกิดของเสีย ๒) ทางเลือกในการจัดการของเสีย ๓) คุณสมบัติทางเคมี กายภาพและ

ชีวภาพ ๕) รายการจัดซื้อสาร ๖) สถานที่ทิ้งเท ๗) ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

(๔) กำหนดข้อยกเว้นให้รัฐภาคีสามารถถือใบอนุญาตให้สามารถทิ้งเทวัสดุหรือของเสียลงทะเลได้ หากเข้ากรณีต่อไปนี้

(๔.๑) มีเหตุจำเป็นต้องรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตมนุษย์ เรื่อง อากาศยาน แท่นบุดเจาะหรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล ไม่ว่าด้วยเหตุสุดวิสัยจากความรุนแรงของสภาพอากาศ หรือด้วยเหตุสุดวิสัยใด ๆ ก็ตามที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ ภัยคุกคามต่อเรือ อากาศยาน แท่นบุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล โดยที่การทิ้งเทหรือเผาของเสียหรือวัสดุในทะเลนั้นเป็นเพียงหนทางเดียวที่จะป้องกันมิให้เกิดภัยคุกคามดังกล่าว รวมถึงป้องกันอันตรายต่อชีวิตมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตในทะเล

(๔.๒) มีเหตุฉุกเฉินจำเป็นที่ก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพมนุษย์ ความปลอดภัยหรือสิ่งแวดล้อมทางทะเล

อย่างไรก็ตาม รัฐภาคีอาจสละสิทธิ์ในการใช้ข้อยกเว้นข้างต้นได้ โดยให้แจ้ง ณ เวลาที่ได้มีการให้สัตยบันหรือการภาคนานวัตพิธีสารนี้

๔.๒ การจัดทำร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ.

กรรมเจ้าท่าได้ดำเนินการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเล เนื่องจากการทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ. เพื่อรับรองการเข้าเป็นภาคีพิธีสารลอนดอน ค.ศ. ๑๙๘๖ โดยผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๒ และได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย พร้อมหลักฐานการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓, ๔ และ ๕

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเลนี้องจากการทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติฯ มีขอบเขตการบังคับใช้ ดังนี้

(๑) กำหนดให้มีผลบังคับใช้บริเวณทะเลอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะและเขตใกล้ทวีป ยกเว้นบริเวณน่านน้ำภายใน

(๒) กิจกรรมที่ต้องมีการขออนุญาตก่อนการทิ้งเท ได้แก่ ๑) การทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล ๒) การเก็บวัสดุต่าง ๆ ใต้ทะเลหรือดินใต้ผิวน้ำในประเทศไทย ๓) การห้ามเ放瓦斯ดูดกันน้ำและทุกประเภทในทะเล

(๓) การทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล และการเก็บวัสดุต่าง ๆ ใต้ทะเล หรือดินใต้ผิวน้ำในทะเลจะต้องเป็นการทิ้งเทหรือเก็บวัสดุจาก ๑) เรือหรืออากาศยาน ซึ่งไม่รวมถึงเรือและอากาศยานที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายระหว่างประเทศ ๒) แท่นบุดเจาะ ๓) สิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล

(๔) กำหนดวัสดุที่สามารถทิ้งเทในทะเลได้ จำนวน ๘ ประเภท ตามพิธีสารลอนดอน ค.ศ. ๑๙๘๖ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) กำหนดกระบวนการและขั้นตอนในการพิจารณาอนุญาตให้ทิ้งเทวัสดุทั้ง ๘ ประเภท ตามพิธีสารลอนดอน ค.ศ. ๑๙๘๖ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๖) กำหนดข้อยกเว้นให้สามารถถือใบอนุญาตให้สามารถทิ้งเทวัสดุหรือของเสียลงทะเลได้ หากเข้ากรณีต่อไปนี้

(๖.๑) มีเหตุจำเป็น...

(๖.๑) มีเหตุจำเป็นต้องรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตมนุษย์ เรื่อ อาการยาเสพติด หรือด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตามที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ ภัยคุกคามต่อเรื่อ อาการยาเสพติด หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเทศไทย โดยที่การทั้งเทหรือเผาของเสียหรือวัสดุอื่นในประเทศไทย เป็นเพียงหนทางเดียว ที่จะป้องมิให้เกิดภัยคุกคามดังกล่าว รวมถึงป้องกันอันตรายต่อชีวิตมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตในประเทศไทย

(๖.๒) มีเหตุฉุกเฉินจำเป็นที่ก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพมนุษย์ ความปลอดภัย หรือสิ่งแวดล้อมทางทะเล

(๗) กำหนดให้มี “คณะกรรมการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งเทหของเสีย หรือวัสดุอื่น” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเป็นรองประธาน กรรมการโดยตัวแทนจากองค์กรด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้แทนศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคนซึ่งคณะกรรมการรับแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสมุทรศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ทางทะเล ด้านการท่องเที่ยว ประมง หรือวิทยาศาสตร์ โดยอิบดีกรมเจ้าท่า เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๗.๑) กำหนดนโยบาย และแผนป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งเทหของเสียหรือวัสดุอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

(๗.๒) กำหนดแนวทางและให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกำกับดูแลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๗.๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินการทิ้งเทหของเสีย หรือวัสดุอื่น รวมถึงกำหนดคุณสมบัติของบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องในการประเมินการทิ้งเทหของเสียหรือวัสดุอื่น ที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนพิจารณาให้ความเห็นชอบในรายงานการประเมินการทิ้งเทหของเสีย หรือวัสดุอื่น

(๗.๔) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๗.๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะกรรมการ หรือตามที่คณะกรรมการรับรองนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

(๘) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกันเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) บทกำหนดโทษ

(๙.๑) มาตราการทางปกครอง กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งระงับ การกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษจากการทิ้งเทหหรือเผาของเสียหรือวัสดุอื่นลงในทะเล หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ กฎหมายทาง หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

(๙.๒) มาตรการทางแพ่ง กำหนดให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเป็นการลงโทษทางแพ่งเพิ่มเติมขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่เห็นสมควร หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ทิ้งเหหหรือเผาร้ายแล้วว่าของเสียหรือวัสดุอื่นนั้นเป็นของที่ไม่ปลอดภัยหรือมีได้รู้พระความประมาทเลือดอย่างร้ายแรง หรือเมื่อรู้ว่าไม่ปลอดภัยภายหลังทั้งเห็นนั้นแล้วไม่ดำเนินการใด ๆ ตามสมควรเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหาย โดยคำนึงถึงพฤติกรรมแห่งกรณี

(๙.๓) กำหนดให้ผู้กระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามทึ้งเหหของเสียหรือวัสดุอื่นลงในทะเลทึ้งเหหหรือเผาของเสียหรือวัสดุอื่นลงในทะเลโดยไม่มีเหตุจ้าเป็นหรืออุกอาจเชิงได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายนี้ หรือกระทำการฝ่าฝืนใบอนุญาต ต้องระวังไฟไหม้ไม่เกินสองแสนบาทและต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการจัดมูลพิษที่เกิดขึ้น

(๙.๔) กำหนดให้ผู้กระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามเผาของเสียหรือวัสดุอื่นในทะเลต้องระวังไฟไหม้ไม่เกินหนึ่งแสนบาท และต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการจัดมูลพิษที่เกิดขึ้น

๕. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าเป็นภาคีพิธีสารลอนดอน ค.ศ. ๑๙๘๖

๕.๑ ช่วยส่งเสริมและป้องกันสิ่งแวดล้อมในทะเลจากการทึ้งเหหสุดหรือของเสียอื่นลงในทะเล โดยสร้างระบบอนุญาตและระบบตรวจสอบก่อนดำเนินการทึ้งเหหสุดหรือของเสียได้รวมถึงระบบการตรวจสอบติดตามภัยหลังการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อมทางทะเลของประเทศไทย

๕.๒ ช่วยทำให้ระบบกฎหมายพาณิชยนาวีและกฎหมายสิ่งแวดล้อมของไทยครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น ได้แก่ (๑) พัฒนาระบบความรับผิด (Liability) ให้ผู้ก่อให้เกิดความเสียหายรับผิดชอบและชดใช้ความเสียหายจากการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล (๒) พัฒนาหลักการผู้ก่อให้เกิดมูลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle) คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการก่อให้เกิดมูลพิษหรือกิจกรรมที่เสี่ยงให้เกิดอันตรายต้องรับผิดชอบต่อผลของการกระทำการที่ก่อให้เกิด กล่าวคือ รัฐภาคีต้องมีการออก “มาตรการที่เหมาะสม (Appropriate Measures)” หรือกฎหมายภายในที่สอดคล้องกับพันธกรณีตามที่พิธีสารกำหนด ซึ่งร่วงพระราชบัญญัติฯ ได้บัญญัติรองรับไว้แล้ว

๕.๓ เป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีในข้อ ๒๑๐ แห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ ในฐานะประเทศภาคีอนุสัญญา ซึ่งกำหนดให้รัฐภาคีจะต้องออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกัน ลด ควบคุมภาวะมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากการทึ้งเหห

๕.๔ เป็นการแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมส่งเสริมบทบาทและภาพลักษณ์ของประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิก IMO และสมาชิกคณะกรรมการ IMO

๖. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๖.๑ ความเห็นกระทรวงการต่างประเทศ

กรมเจ้าท่าได้มีหนังสือถึงกระทรวงการต่างประเทศขอให้พิจารณาให้ข้อคิดเห็นการเข้าเป็นภาคีพิธีสารลอนดอน ค.ศ. ๑๙๘๖ ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศมีความเห็นดังนี้

๖.๑.๑ ประเด็นด้านสารัตถะ โดยที่พิธีสารนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้รัฐภาคีกำหนดมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันมลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทึ้งเหหสุดเหลือใช้และวัสดุอื่นลงทะเลโดยกำหนดกิจกรรมที่ห้ามมิให้กระทำ กิจกรรมที่ต้องได้รับอนุญาตก่อนดำเนินการ และกรณีที่เข้าข่ายเป็นข้อยกเว้น ดังนั้น การเข้าเป็นภาคีพิธีสารดังกล่าวจะเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีของไทยในฐานะรัฐภาคี

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายแพ่งและอาญา ค.ศ. ๑๙๔๖ โดยเฉพาะข้อ ๒๑๐ ที่กำหนดให้รัฐภาคีออกกฎหมายและข้อบังคับเพื่อป้องกันลดและควบคุมภาระทางพิเศษจากการทึ่งเหงา และข้อ ๒๑๖ ที่กำหนดให้รัฐช่วยผู้บังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับภาระทางพิเศษจากการทึ่งเหงาในประเทศไทยหรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือบนแหล่งที่วิปชองตน อีกทั้งยังเป็นการยกระดับกฎหมายภายในของไทยที่เกี่ยวข้องกับการทึ่งเหงาสุดเหลือใช้และวัสดุอย่างอื่นลงทะเลให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล ประกอบกับได้มีการจัดทำร่างพระราชบัญญัติ การป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทึ่งเหงาของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ. เพื่อรองรับพันธกรณีตามพิธีสารนี้แล้ว | จึงไม่ขัดข้องในหลักการต่อการเข้าเป็นภาคีพิธีสารลอนدون ค.ศ. ๑๙๔๖ โดยประเทศไทยสามารถเข้าเป็นภาคีพิธีสารดังกล่าวได้โดยการภาค允นวัติ (Accession) ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒๕ ของพิธีสารลอนدون ค.ศ. ๑๙๔๖

๖.๑.๒ ประเด็นมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐
เนื่องจากพิธีสารลอนدون ค.ศ. ๑๙๔๖ มีถ้อยคำและบริบทที่มุ่งก่อให้เกิดพันธกรณีภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ จึงเป็นสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ และเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหากการเข้าเป็นภาคีพิธีสารฯ จะต้องมีการออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามพิธีสารดังกล่าว พิธีสารลอนدونฯ ก็จะเข้าข่ายเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๖

๖.๑ กรมเจ้าท่า มีความเห็นดังนี้

๖.๑.๓ ความพร้อมในการเข้าเป็นภาคีพิธีสารลอนدون ค.ศ. ๑๙๔๖

ประเทศไทยมีความพร้อมในการเข้าเป็นภาคีพิธีสารลอนدون ค.ศ. ๑๙๔๖ เนื่องจากได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทึ่งเหงาของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ. เพื่อรองรับพันธกรณีตามพิธีสารดังกล่าวแล้ว อีกทั้งการเข้าเป็นภาคีพิธีสารลอนدون ค.ศ. ๑๙๔๖ จะช่วยส่งเสริมและป้องกันสิ่งแวดล้อมในทะเลจากการทึ่งเหงาสุดหรือของเสียอื่นลงในทะเล โดยสร้างระบบการอนุญาตและตรวจสอบก่อนดำเนินการทึ่งเหงาสุดหรือของเสียโดยตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อป้องกันการทำลายสภาพแวดล้อมทางทะเลของประเทศไทย โดยเห็นควรตั้งข้อส่วนตามข้อ ๗ ของพิธีสารลอนدون ค.ศ. ๑๙๔๖ ในเรื่องของขอบเขตการใช้บังคับ ให้พิธีสารลอนدون ค.ศ. ๑๙๔๖ ไม่ใช้บังคับบริเวณน่านน้ำภายในของประเทศไทย ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๖ (๑) ของร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทึ่งเหงาของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ. เมื่อจากบริเวณดังกล่าวมีกฎหมายอื่นใช้บังคับอยู่แล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๗

๖.๑.๔ ประเด็นสถานะของพิธีสารลอนدون ค.ศ. ๑๙๔๖

พิธีสารฯ มีผลเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา

๗. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงคมนาคมขอเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณา

๗.๑ ให้ความเห็นชอบในการเข้าเป็นภาคีพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๔๖ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศไทยด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทึ่งเหงาสุดเหลือใช้และวัสดุอย่างอื่น ค.ศ. ๑๙๗๒ หรือพิธีสารลอนدون ค.ศ. ๑๙๔๖ โดยตั้งข้อส่วนตามข้อ ๗ ของพิธีสารลอนدون ค.ศ. ๑๙๔๖ ในเรื่องของขอบเขตการใช้บังคับให้พิธีสารฯ ไม่ใช้บังคับบริเวณน่านน้ำภายในของประเทศไทย

๗.๒ ให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเล
เนื่องจากการทิ้งเท诏ของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ. และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการคุณภาพมาตรฐาน
พิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำทราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ธ.ส.ก.ส.

(นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

สำนักงานปลัดกระทรวง
กองการต่างประเทศ
โทร ๐ ๒๒๘๓ ๓๓๗๒
โทรสาร ๐ ๒๒๘๓ ๑๗๑๔
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ somsak.j@mot.go.th